

Jež i jelenak

Kao što znate, jež i jelenak sve su malobrojniji u našim krajevima. Sada ću vam ispričati jednu priču koja vas možda potakne na razmišljanje.

U jednoj šumici, nedaleko Velike Gorice živjela je obitelj ježeva. Živjeli su ugodno u jednom suhom deblu. Obitelj se sastojala od mame, tate i njihovog malog sinčića. Jednog dana, kada su se ježevi spremali na spavanje, začuli su nekakve čudne zvukove. Odjednom, osjetili su da se drvo trese, kao da je potres. Bili su to drvosječe. Upravo su sjekli njihovo stablo! Njihov dom! Ježevi su se razbježali na sve strane, ali su počeli padati. „Mama? Tata?“ upitao je maleni ježić. „Gdje sam ja to?“ i počeo je ogledavati gdje je, nalazio se kod grma. Vidio je da nema njegovog dom, a ni roditelja. Maleni ježić počeo se bojati i plakati. „Što ću sada? Kuda ću?“ plakao je maleni ježić. Tako sam, uplašen i jadan, krenuo je niz šumu.

Istog tog dana, obitelj jelenaka je spavala. Ovu obitelj činile su mama i dvije malene sestrice. Živjele su u jednom drvu. Mama inače uvijek ide po hranu pred jutro pa je tako bilo i danas. I dok se mama vraćala, djevojčice su čule strašan vrisak i osjetile su kako drvo pada. Nakon što su pale, vidjele su neke ljude kako odlaze. Ili su to isti drvosječe koje su posjekli i dom ježeva. Djevojčice su se stisle jedna uz drugu i nakon nekoliko sati čekanja, vidjele su da im se mama neće vratiti. Bile su tužne i uplakane, ali su skupile snagu i krenule u potragu za novim domom.

Ako ne želite da se dogodi još ovakvih priča, MOLIM VAS, NEMOJTE UNIŠTAVATI STANIŠTA BILO KAKVIM ŽIVOTINJAMA! Vjerujem da će vam biti vrlo zahvalne. ☺

Tara Krajinović, 6.F